A large, stylized graphic of a female symbol (a circle with a vertical line) is positioned on the left side of the page. The symbol is rendered in shades of pink and magenta, with a small blue circle at the top of the vertical line. The background is a solid magenta color.

România la feminin

Manifestul REPER pentru
egalitate de gen

reper

**renew
europe.**

Coordonatoare: Ramona Strugariu, copreședintă REPER

Autori: Ana-Maria Boghean, Oana Cambera, Alexandra Chirilă,
Andra Croitoru, Răzvan Foncea, Smărăndița Lăcău,
Andreea Leonte, Ioana Mihăilă, Steluța Munteanu,
Melany Pașca, Ioana Rădescu, Cristina Rizea, Simina Tulbure,
Anca Velicu, Ramona Strugariu
Editare: Bogdan Cazacioc

O Europă democratică și puternică este o Europă egală în drepturi și libertăți. Egalitatea de gen este unul dintre cele mai ambițioase proiecte ale comunității europene, însă România ocupă locul 26 în Uniunea Europeană la Indicele egalității de gen. Suntem în clasamentul rușinii, iar în ceea ce privește sfera deciziei publice, inegalitatea de gen este cea mai ridicată dintre toate statele europene.

În treizeci de ani de democrație, România nu a reușit să ofere femeilor sale, care reprezintă peste 50% din populația țării, o voce reală în reprezentarea politică. Nu a gândit acele măsuri și strategii care să le permită o independență reală, acel cadru instituțional funcțional care să ofere consiliere, protecție și sprijin.

Pe scurt, țara noastră are un drum lung de parcurs pentru a ajunge la egalitatea între femei și bărbați. Principalele provocări sunt: inegalitatea în asumarea în cadrul familiei a muncilor din sfera privată (femeile alocând semnificativ mai mult timp decât partenerii acestora), lipsa unei infrastructuri de servicii și a măsurilor de sprijin pentru continuarea activității profesionale, inegalitățile economice, stereotipurile de gen, reprezentarea politică extrem de scăzută și o legislație precară în materie, care nu încurajează această reprezentare, lipsa educației sexuale la școală, rata mare de abandon școlar din cauza sărăciei, riscul ridicat de excluziune socială și economică, precum și violența de gen, sub toate formele sale.

Noi, Partidul REPER, suntem conștienți că drepturile femeilor, câștigate cu atât de multe sacrificii, sunt departe de a fi pe deplin respectate astăzi.

Ne luăm angajamentul să protejăm și să promovăm drepturile și libertățile fetelor și femeilor din România și să luptăm pentru o reprezentare egală la nivel politic și social.

O Românie vizibilă nu poate avea femei invizibile. Ne dorim să facem vocea femeilor auzită și ascultată. De aceea, unul dintre documentele noastre programatice cele mai importante este Manifestul Reper pentru Egalitatea de Gen, România la feminin, rezultat al unui grup de lucru din care fac parte sociologi, activiste, medici, experte în politici de gen, deputate, colege și colegi care au creat, astfel, documentul fondator al unei Strategii naționale privind egalitatea de gen. Este oferta noastră politică pentru o Românie democratică, ambițioasă, vizionară, puternică, reprezentată așa cum o merită, o țară în care egalitatea de gen să nu fie doar un simplu slogan, ci o realitate.

1

Sănătate și drepturi reproductive

Problema identificată

România este pe ultimele locuri la folosirea contraceptivelor și pe primul loc la numărul de mame minore

În lipsa educației sexuale și a folosirii metodelor contraceptive, avortul este folosit în continuare ca metodă contraceptivă. Între 2010-2020, la nivel european, prevalența utilizării contraceptivelor se situa între 56,7 - 58%, în timp ce în România sub o treime dintre persoane foloseau contraceptive (28,5 - 31,8%).

În 2021, au devenit mame 687 de fete cu vârsta sub 15 ani și 15.811 de fete cu vârsta între 15 și 19 ani. Rata nașterilor la adolescente în România (15 - 19 ani) este cea mai mare din Europa (37 la 1000 de adolescente), media europeană fiind de 17 la 1000.

Deși în acest moment există un proiect în desfășurare prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR) cu privire la cabinetele de planificare familială („Investiția specifică: 11.5. Cabinete de planificare familială”) cu posibilitatea de finanțare de aproximativ 10 mil. de euro pentru 119 cabinete, numărul de cereri depuse a fost mic.

Soluții propuse

1. Relansarea rețelei de cabinete de planificare familială, prin dezvoltarea, promovarea și finanțarea adecvată a acestora, precum formarea de medici și asistenți cu privire la utilitatea și importanța lor;
2. Contracepție gratuită prin cabinetele de planificare familială pentru fete de până la 25 de ani, neasigurate, beneficiare de ajutor social, precum și pentru persoanele care au certificat de dizabilitate și boli cronice, inclusiv decontarea dispozitivului intrauterin și a procedurii de inserție a DIU;
3. Extinderea plăților prin CNAS pentru servicii noi în cabinetele de planning și în alte centre medicale care au cabinete de obstetrică ginecologie: prescriere de contraceptive, cu plata pe serviciu, montare DIU cu dispozitiv inclus, serviciu de consiliere și prescriere avort medicamentos inclusiv prin telemedicină;
4. Respectarea dreptului la informare al tinerilor, prin introducerea în școli a unor ore de educație sexuală și reproductivă, fără a le condiționa participarea de acordul părinților;
5. Diseminarea de materiale informative cu privire la sănătatea sexuală și reproductivă în școli și licee, dar și în spațiul public, atât prin intermediul mijloacelor de informare audio-vizuale, cât și a unei platforme online, care să includă: informații integrate despre consimțământ, caracteristicile unui comportament abuziv, riscul de trafic de persoane, un număr de telefon de urgență la care tinerii să poată solicita sprijin în cazuri potențiale de trafic de persoane sau abuz;
6. Instituirea unei aplicații și a unei linii telefonice gratuite pentru ajutor specializat privind contracepția, gestionarea unei sarcini nedorite sau gestionarea situațiilor de violență sexuală.

Problema identificată

Dificultăți în accesarea serviciilor de întrerupere de sarcină

Deși este legal, accesul la serviciile de întrerupere a sarcinilor a devenit tot mai dificil în România. Potrivit unor documentări, un număr alarmant de medici refuză să efectueze proceduri de întrerupere de sarcină în spitalele publice. Pacientele sunt îndrumate spre cabinetele private, unde prețul unei întreruperi de sarcină poate fi chiar și de 10 ori mai mare decât în sistemul de stat, ceea ce afectează în mod special femeile vulnerabile.

Pe lângă aspectul financiar, femeile sunt supuse unor traume emoționale și chiar fizice, unele fiind chiar supuse unor proceduri de avort chirurgical fără anestezie.

Soluții propuse

1. Asigurarea accesului la întreruperi de sarcină în spitalele de stat, prin introducerea unui nou criteriu de evaluare a managementului spitalicesc care să vizeze asigurarea non-stop a acestui serviciu;
2. Plafonarea prețului la întreruperile de sarcină, chirurgical și medicamentos, în sistemul public la o valoare maximă de 200-300 de lei. Plafonarea la o sumă echivalentă și gratuitate pentru femeile care au fost victimele unui viol, incest, act sexual cu un minor;
3. Asigurarea accesului la avort medicamentos cu rețetă compensată pentru femeile de până la 25 de ani, neasigurate sau beneficiare de ajutor social, precum și reglementarea avortului medicamentos prin telemedicină, disponibil deja în Republica Moldova și în numeroase țări din Uniunea Europeană;
4. Introducerea unor criterii de evaluare a managerului de spital legate de accesul la avort, dar și de aprovizionarea cabinetului de planificare familială cu contraceptive hormonale sau DIU, dacă spitalul are secție clinică de ginecologie;
5. Sancționarea personalului medical pentru diseminarea sau transmiterea de informații eronate, trunchiate sau nefondate științific despre caracteristicile sau consecințele medicale ale unui avort, cu scopul de a induce în eroare și a descuraja întreruperea cursului unei sarcini.

Problema identificată

România are cel mai mare număr de victime ale cancerului de col uterin și ale cancerului de sân din Europa

Suntem țara din UE cu cea mai mare incidență și rată a mortalității cauzată de cancerul de col uterin. Peste 4000 de femei sunt diagnosticate anual cu cancer de col uterin și peste 6000 de persoane sunt diagnosticate cu cancer de sân. Avem o creștere alarmantă a numărului de cazuri de infectare cu Virusul Papiloma uman (HPV).

Suntem pe ultimul loc în UE la depistare precoce pentru cancerul de sân și la vizitele la medic în rândul femeilor – peste 43% nu au vizitat un medic în ultimul an, versus 18% media europeană.

Soluții propuse

1. Vaccinare anti-HPV gratuită până la vârsta de 30 de ani, ca mijloc de prevenție a cancerului de col uterin;
2. Set complet de consultații anuale gratuite pentru femei în vederea depistării timpurii a cancerelor, pentru creșterea șanselor de vindecare, cu notificare prin intermediul medicilor de familie;
3. Organizarea unor campanii de informare despre importanța prevenției și a controalelor periodice;
4. Asigurarea accesului egal și echitabil la tratament oncologic.

2

Mamă și maternitate

Problema identificată

Rata mare a infertilității

Infertilitatea este o boală, iar politicile de sănătate publică trebuie să țină cont de această realitate și de soluțiile pe care medicina modernă le oferă pentru această problemă. Astăzi, unul din cinci cupluri este infertil, pornind de la o rată de unul din zece la începutul anilor 2000.

În România, procedurile de fertilizare în vitro sunt inaccesibile pentru zeci de mii de cupluri din motive de ordin financiar, insuficiență a serviciilor medicale sau de absență a unor surse de informare adecvată.

Soluții propuse

1. Decontarea investigațiilor necesare inițierii procedurilor de fertilizare în vitro, precum și a procedurilor ulterioare, pentru cei care nu pot avea copii în mod natural;
2. Dezvoltarea și finanțarea unui program național de investiții în infrastructură medicală de reproducere umană asistată (RUAM), care să includă înființarea de noi centre de RUAM, dezvoltarea cercetării în domeniu, pregătirea medicilor de familie și de specialitate, precum și organizarea unor campanii publice de informare.

Problema identificată

Părinte în era digitală, subiect absent din sfera politicilor publice

În ultimii ani, una dintre provocările majore ale părinților, și ale mamelor în special, este folosirea utilă, în siguranță și sănătoasă, a spațiului virtual în beneficiul lor și al copiilor. La rândul lor, copiii ajung în contact cu tehnologiile digitale de la cele mai mici vârste, iar mulți părinți nu știu cum să gestioneze această situație. De multe ori, primele amprente digitale ale copiilor sunt create chiar de părinți, cu ignorarea unor minime măsuri de siguranță.

Soluție propusă

Lansarea unor campanii naționale periodice de conștientizare și educare părinților, finanțată din fonduri publice, despre riscurile și oportunitățile internetului atât pentru ei/ele, cât și pentru copiii lor, precum și informarea despre mijloacele de control parental pe care le au la dispoziție ca părinți pentru a preveni accesul copiilor la informații sau medii online periculoase pentru viața sau dezvoltarea lor.

Problema identificată

Dificultatea reinsertiei în câmpul muncii a mamei și discontinuitatea carierei profesionale după concediul parental

Programul rigid la locul de muncă și lipsa unor programe și facilități pentru îngrijirea copiilor mici pe durata întregii zile (creșe, grădinițe cu program prelungit, masă caldă, școală după școală) îngreunează semnificativ reinsertia mamei în câmpul muncii un număr semnificativ de ani. Supraimpozitarea muncii part-time afectează în mod disproporționat mamele cu copii mici.

Soluții propuse

1. Transformarea programelor-pilot de tip „Masa caldă la școală” și „Școala după școală” în programe naționale obligatorii;
2. Dezvoltarea unor programe în centre comunitare și cluburi pentru copii, în colaborare cu școlile, pentru desfășurarea de activități educative sau recreative după școală;
3. Introducerea unor norme de construcții obligatorii pentru clădirile de birouri, în vederea includerii unor facilități integrate de tip creșă/grădiniță, loc de joacă;
4. Eliminarea supraimpozitării muncii part-time (deși problematică din perspectiva egalității de gen, munca part-time este o soluție pentru femei care nu au alternativă; în aceste condiții, supraimpozitarea muncii part-time împovărează și mai mult aceste femei deja în situație vulnerabilă);
5. Definirea unui plan de susținere a mamei cu profesii liberale care să le permită continuarea profesiei fără constrângeri sau interdicția de a realiza venituri.

Problema identificată

Abandonul școlar în rândul mamei minore: condamnarea la un viitor de asistat social

Una dintre problemele serioase pentru mamele minore (România având cel mai mare procent al acestor mame din UE) este abandonul școlar, care survine de cele mai multe ori în ciclul gimnazial.

Astfel, mamele minore sunt condamnate la o viață de asistat social, foarte puține oportunități de muncă fiindu-le accesibile. Această situație le face dependente financiar de parteneri/soți, ceea ce reprezintă o vulnerabilitate în plus.

Studiile arată că, în multe cazuri, mamele minore urmează un model cultural pe care îl întâlnesc în familie sau în comunitate, ceea ce înseamnă perpetuarea de la o generație la alta a vulnerabilităților și riscurilor sociale.

Soluții propuse

1. Opțiunea de școlarizare exclusiv sau preponderent online pentru mamele minore, dacă acestea nu pot să urmeze învățământul de masă. Pe lângă construirea infrastructurii necesare (de la platforme și conținut educațional, la gândirea unui sistem de mentorat etc.), programul de reinsertie educațională a tinerelor mame va trebui să ofere acestora acces gratuit la tehnologia necesară accesării învățământului la distanță, online, precum și instruire și asistență în ceea ce privește funcționarea platformelor și a dispozitivelor folosite;
2. Elaborarea și implementarea unei forme de asistență financiară suplimentară (de tip bursă) oferită tinerelor mame pe perioada reintegrării educaționale, cu condiția finalizării studiilor;
3. Accesarea cu prioritate a serviciilor de consiliere psihologică;
4. Introducerea în regulamentele școlare a unor proceduri de gestionare a situațiilor în care o elevă rămâne însărcinată sau a devenit mamă pentru a combate situațiile de discriminare și de stigmă din partea profesorilor, elevilor sau a personalului din unitatea de învățământ. Aceste proceduri vor include atât mentorat în vederea educării pentru incluziune, cât și propuneri de sancțiuni în cazul discriminării sau a oricărei forme de agresiune împotriva respectivei eleve.

3

Participarea femeilor la viața politică

Problema identificată

Reprezentare foarte scăzută a femeilor în funcțiile publice alese

În Parlament, procentul de femei este de doar 17%, iar în Guvern ocupăm ultimul loc din Europa cu 4,5% miniștri femei (mai jos chiar decât Turcia - 5,3%). La nivel local, doar 5,4% dintre primari sunt femei.

Soluții propuse

Implementarea unor cote de femei obligatorii de minimum 40% pentru alegerile locale, parlamentare și europarlamentare, sub sancțiunea respingerii întregii liste în cazul nerespectării cotei.

Problema identificată

Cultura organizațională a partidelor politice continuă să fie foarte influențată de valori patriarhale în ceea ce privește rolurile de gen

Acest fapt atrage după sine o participare modestă a femeilor în partidele politice.

Femeile din România se confruntă cu dificultatea de a fi prezente în competiția electorală și cu dificultatea și mai mare de a ocupa poziții eligibile.

În mod îngrijorător, alegerile din 2019 - 2020 înregistrează, pentru prima dată după aderarea României la Uniunea Europeană, o scădere a reprezentării politice a femeilor, atât la nivel național, cât și la cel european.

Soluții propuse

REPER este primul partid din România care și-a asumat și a implementat reprezentarea paritară prin statut. Ne propunem să inițiem o serie de dezbateri și colaborări cu societatea civilă și celelalte partide pentru a promova:

1. Implementarea unei cote de gen de minimum 40% pe liste, inclusiv în ceea ce privește funcțiile interne;
2. Promovarea alternării pe listele de candidați: o femeie, un bărbat / un bărbat, o femeie, pornind de la candidata sau candidatul cu numărul cel mai mare de voturi, atât pentru alegerile externe, cât și pentru desemnarea vicepreședinților în structurile interne;
3. Transparentizarea procedurilor de selecție a candidaților și corectarea lipsurilor din legislație ar putea asigura, printre altele, atât o prezență mai mare a femeilor pe listele electorale, cât și promovarea unei agende politice care să reprezinte mai consistent interesele femeilor.

Problema identificată

În România nu avem nicio femeie, în prezent, în Consiliul Suprem de Apărare a Țării

Deși crizele de securitate afectează disproporționat femeile, România nu integrează impactul și perspectivele de gen în niciun proces decizional asupra unor astfel de probleme. Ambasadele statelor membre UE promovează agenda feministă în România mai mult decât o fac autoritățile noastre.

Soluții propuse

Suținerea unei agende ferme de integrare în politica externă și de securitate a perspectivei de gen pentru România. În spiritul Agendei *Femeile, Pacea și Securitatea*, România trebuie să aibă o reprezentare echilibrată în politica externă din perspectivă de gen și să își asume o integrare armonioasă a dimensiunii de gen atât în guvernarea internă a crizelor de securitate și marilor transformări societale, cât și în relațiile sale bilaterale sau la nivelul unor organizații precum UE și NATO.

4

Economia la feminin

Problema identificată

Absența datelor statistice nu înseamnă absența problemelor în practică

În România, accesul la datele statistice necesare pentru analize legate de condiția femeii în economie este extrem de greoi, chiar restrictiv. Unele date sunt indisponibile publicului larg prin filtrarea automată, la nivelul unor instituții esențiale, precum Institutul Național de Statistică. Altele, cum ar fi statisticile împărțite în funcție de gen, pur și simplu nu se înregistrează.

Soluții propuse

1. Definirea și reglementarea înregistrării unui set de date de gen, a căror cunoaștere și urmărire în timp contribuie la stabilirea unor obiective realiste pentru asigurarea egalității de gen și construirea unor politici publice sectoriale care să țină cont de dimensiunea de gen, concomitent cu accesibilizarea acestor date pentru publicul larg;
2. Stabilirea unor consultări publice periodice cu experți și medii asociativ, care să ghideze orientarea politicilor publice de gen în România, pe baza datelor statistice relevante;
3. Documentarea profilului economic al românelor din Diaspora și definirea unor mecanisme de sprijin pentru acestea, de la măsuri implementabile de către atașaii de muncă ai ambasadelor la pachete menite să faciliteze reintegrarea pe piața muncii din România.

Problema identificată

Numărul foarte scăzut de femei antreprenoare și reprezentarea lor în consilii de administrație

Femeile au un potențial antreprenorial, dar și de leadership în domeniul antreprenorial care nu a fost nici pe departe suficient de bine explorat și valorificat în Europa și în România.

Acest lucru este cu atât mai îngrijorător, cu cât independența și capacitatea economică a femeilor este esențială pentru realizarea drepturilor lor și a egalității de gen.

(A se vedea Rezoluția Parlamentului European din 3 mai 2022 referitoare la obținerea independenței economice a femeilor prin antreprenariat și activități independente: P9_TA(2022)0139)

Soluții propuse

1. Finanțarea direcționată, inclusiv prin implementarea bugetării de gen, pentru ca femeile și bărbații să beneficieze în mod egal de pe urma cheltuielilor publice;
2. Finanțarea unor programe de mentorat și de educație financiară și antreprenorială destinate femeilor, acordând o atenție deosebită echilibrului dintre viața profesională și maternitate;
3. Co-bugetarea unor programe bancare speciale, de tip microcredit sau de investiții, pentru femeile antreprenoare;
4. Conectarea rețelelor naționale pentru antreprenoare la rețelele europene;
5. Crearea unor incubatoare comunitare sub cupola economiilor locale care să susțină minimum 40% femei antreprenoare;
6. Inițierea unor programe de stimulare a competențelor antreprenoriale în rândul femeilor antreprenoare, însoțite de burse și alte scheme de sprijin pentru accesibilizarea acestor oportunități;
7. Crearea unor programe guvernamentale de subvenționare și de facilitare în sectorul antreprenoriatului feminin;
8. Inițierea unor cursuri de pregătire antreprenorială în timpul șomajului, inclusiv în mediul virtual;

Totodată, potrivit datelor publicate în 2021 de Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), în România sunt 21 de femei în funcția de membru în consiliile de administrație ale societăților listate și niciuna în funcția de președintă a unui CA. Cu doar 17,5% femei în consiliile de administrație ale celor mai mari companii listate, România este departe de media europeană de 30,6% și obiectivul egalității de gen.

9. Măsuri de sprijin și de formare a competențelor pentru femeile din mediul rural, adaptate profilului economic local, sprijin pentru accesarea de finanțări europene sau facilități fiscale pentru inițierea unor proiecte antreprenoriale;
10. Transpunerea directivei Femei în Consiliile de administrație și introducerea unor proceduri transparente de recrutare în companii, pentru a garanta că minimum 40% din posturile de administrator neexecutiv, respectiv 33% din toate posturile de administrator sunt ocupate de membri ai sexului subreprezentat, până în iunie 2026.

Problema identificată

Prezența scăzută a femeilor pe piața muncii din România și vulnerabilitatea economică ridicată a tinerelor femei

Femeile reprezintă 51,5% din populația totală a României, însă doar 42,8% din populația activă pe piața muncii. Femeile din România au cea mai scăzută pondere de participare pe piața muncii din ultimii 30 de ani. Inegalitățile de gen pe piața muncii se reflectă în decalajele de venit, iar femeile sunt mai vulnerabile în fața turbulențelor economice, așa cum o arată și experiențele recente ale pandemiei și crizei energetice.

Femeile sunt subreprezentate nu doar în rândul populației de salariați, ci și în populația de lucrători independenți. Potrivit Eurostat, România a înregistrat și unul dintre cele mai mari procente din UE, 8,5 %, de femei tinere în afara forței de muncă, care nu își caută un loc de muncă din cauza responsabilităților de îngrijire sau din alte motive familiale. Tineretele femei pot reprezenta, în același timp, chintesența unei generații capabile să transforme modelul economic nesustenabil care există în prezent.

Capacitatea acestora în viața economică este necesară în contextul transformărilor din societatea europeană. Principalele impedimente în acest proces sunt: stereotipurile de gen, oportunitățile inegale și lipsa unor instrumente financiare de stimulare antreprenorială pentru femei.

Soluții propuse

1. Investiții în infrastructura de îngrijire a copiilor, vârstnicilor, a persoanelor cu dizabilități și a bolnavilor, pentru a reduce volumul muncii neplătite prestate de femei, inclusiv prin crearea de centre comunitare și infrastructură de îngrijire pe termen lung, cu facilități specializate pentru îngrijirea paliativă sau a seniorilor;
2. Prioritizarea accesului la creșe și grădinițe pentru familiile monoparentale, coroborate cu măsuri țintite de sprijin, inclusiv financiar, de reinsertie în muncă;
3. Transpunerea și implementarea Directivei privind transparența salarială, în vederea prevenirii și reducerii inegalităților salariale între femei și bărbați;
4. Organizarea de programe de calificare și reconversie profesională, adaptate evoluției și cerințelor pieței muncii, în parteneriat cu mediul privat, adresate inclusiv femeilor șomere de vârstă a doua și tinerelor femei din medii dezavantajate;
5. Susținerea proiectelor de stimulare a abilităților antreprenoriale în mediul universitar, promovarea și sprijinirea inițiativelor comunitare care livrează sesiuni de orientare în carieră pentru tinere;
6. Lansarea unor burse de talente profesionale pentru tineretele femei, în parteneriat public - privat, în diverse sectoare de activitate supuse, în prezent, unui dezechilibru de gen.

5

Violența împotriva fetelor și femeilor

Problema identificată

Absența unei strategii coerente pentru implementarea Convenției de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie

În 7 ani de când a ratificat Convenția de la Istanbul, România a făcut câțiva pași în direcția combaterii violenței de gen: a introdus ordinul de protecție provizoriu, a înființat mai multe centre de primire și locuințe protejate pentru victime și, de anul trecut, a început implementarea sistemului de monitorizare electronică a agresorilor.

România nu are o însă o strategie coerentă și funcțională, bazată pe colaborare între instituții și metodologii de lucru clare, pentru prevenția și combaterea violenței domestice.

Soluții propuse

1. Reglementarea unei proceduri comune care să permită colectarea informațiilor din diferite domenii, în mod unitar, într-o bază de date comună pentru a putea aprecia cu adevărat dimensiunea reală a fenomenului violenței domestice în România;
2. Evaluarea stadiului real al implementării Convenției de la Istanbul cu implicarea experților și a societății civile;
3. Elaborarea unei strategii coerente, cu implicarea tuturor instituțiilor relevante și a societății civile, pentru a preveni și combate violența domestică;
4. Dimensiunea prevenției violenței domestice și a violenței împotriva femeilor trebuie plasată în centrul eforturilor de reformă;
5. Ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii privind violența și hărțuirea în lumea muncii (Convenția OIM 190).

Problema identificată

Violența domestică este o problemă în societatea românească, dar nu există metodologii și proceduri de raportare care să arate amplitudinea fenomenului în România sau în mod comparativ cu alte state europene

În anul 2022, Poliția Română a intervenit în peste 81.000 de cazuri de violență domestică, fiind emise peste 12.000 de ordine de protecție provizorii. Aceste date ne arată că numărul faptelor penale semnalate în domeniul violenței domestice a crescut cu 13,4%, față de anul 2021. Din totalul acestor cazuri, peste

Soluții propuse

1. Elaborarea unei metodologii de înregistrare și raportare a cazurilor de violență domestică pentru a crea baze de date compatibile cu cele europene și pentru a urmări și gestiona fenomenul;
2. Reforma Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului și includerea unor departamente specializate pe violență domestică;
3. Integrarea perspectivei de gen în activitatea poliției;
4. Crearea de programe de formare pentru profesioniștii implicați (asistenți sociali, furnizori de servicii medicale, forțele de ordine, sistemul judiciar etc.), astfel încât aceștia să fie capabili să identifice, să abordeze și să răspundă la violența domestică și violența bazată pe gen;
5. Sprijin pentru reinserția în economie, precum și stimulente fiscale pentru angajatorii care formează sau încadrează în muncă victime ale violenței domestice;

jumătate s-au petrecut la domiciliu, însemnând că pentru zeci de mii de femei, cuvântul „acasă” trezește sentimente de frică și de pericol, în loc să le ducă cu gândul la siguranță și confort.

Costul violenței domestice a fost estimat în 2021 de EIGE la 12 miliarde de euro anual pentru România.

6. Consiliere psihologică și asistență socială dedicată pentru copiii din familii cu violență domestică și feminicid;
7. Înlăsprirea pedepselor pentru abuzatori și introducerea unor programe de tratament și reeducare a agresorilor;;
8. Integrarea în structura programei școlare a perspectivei de gen.

Problema identificată

Violența sexuală este minimalizată, insuficient și inadecvat adresată în România

Violurile, hărțuirea și alte forme de agresiune sexuală sunt intarite de stereotipuri de gen care minimizează gravitatea faptei, blamează victima și influențează reacția comunității și a autorităților. Violența online este, de asemenea, în creștere, vizând în special femeile din viața publică, precum cele implicate în jurnalism și politică. Combaterea eficientă a acestor fenomene se lovește de multe ori de sexismul interiorizat și instituționalizat.

Soluții propuse

1. Reglementarea infracțiunii de feminicid;
2. Lărgirea sferei de cuprindere a infracțiunii de hărțuire sexuală;
3. Eliminarea condiției plângerii prealabile a persoanei vătămate pentru punerea în mișcare a acțiunii penale;
4. Includerea obligatorie a abuzatorilor sexuali într-un program special de reabilitare, bazat pe terapie și gestionare a furiei/ emoțiilor;
5. Pregătirea transpunerii și implementării Directivei privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice propusă de Comisia europeană în 2022. Adoptarea acestui text va implica schimbări majore de abordare a acestei problematice, prin armonizarea unei serii de incriminări ale diferitelor tipuri de violență asupra femeilor și consolidarea accesului victimelor la justiție. Statele membre vor trebui să pună în aplicare un mecanism de ghișeu unic, ceea ce înseamnă că toate serviciile de sprijin și protecție trebuie să fie situate în același loc.

Problema identificată

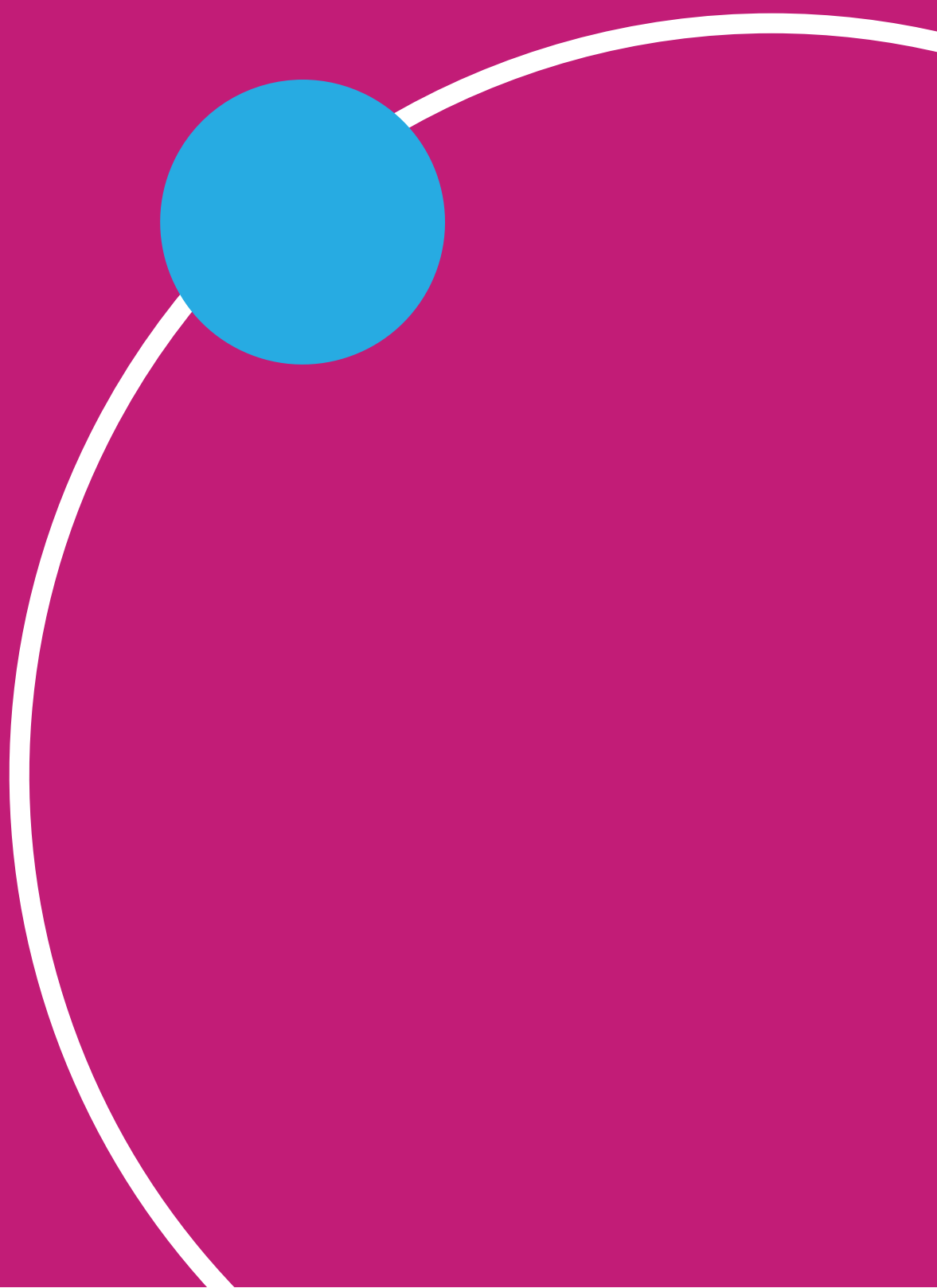
România este principala țară de origine a victimelor traficului de persoane din Uniunea Europeană

Fie că implică exploatare sexuală, exploatare prin muncă, obligarea la practicarea cerșetoriei, prelevarea de organe sau orice altă formă de încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, victimele traficului de ființe umane rămân cu traume severe.

În privința combaterii traficului de ființe umane, măsurile adoptate sunt insuficiente și nu respectă standardele europene și internaționale. În plus, serviciile specializate dedicate victimelor sunt insuficiente, subdezvoltate și inaccesibile.

Soluții propuse

1. Colectarea datelor din teritoriu și cercetarea riguroasă a fenomenului traficului de persoane;
2. Diferențierea clară între trafic de persoane și proxenetism, traficantii fiind deseori încadrați la alte infracțiuni mai ușoare;
3. Activarea centrelor pentru victimele traficului, extinderea perioadei de cazare la un an, programe de formare profesională pentru victime, dar și pentru persoanele cu risc de a fi traficate;
4. Acces la servicii medicale gratuite, inclusiv la consiliere psihologică pe o perioadă mai îndelungată;
5. Acces la asistență juridică cât mai devreme posibil, inclusiv prin informații accesibile despre drepturile lor, pentru victimele traficului;
6. Campanii inteligente de informare și de prevenire a traficului de ființe umane, care să ajungă cu adevărat la potențialele victime.

reper

**renew
europe.**